

Maria Wouters

Jan vermunt

**Ruiterstraat
25**

**Gouden
bruiloft**

**10 juli 1965
10 juli 2015**

Het jonge paar in het ouderlijk huis te Ginderbroek 64, is klaar om naar het gemeentehuis en de kerk te vertrekken.

Maria

Op zestien maart 1942 werd bij schrijnwerker Jan Wouters een meisje geboren dat door Jan en Regine werd bedacht met de naam Maria. Zij bleek een juffrouw met pit te zijn. Het liefst leefde ze buiten. Sneeuw, regen en storm hielden haar niet tegen. Bij een onweer was haar reactie niet: zo snel mogelijk naar binnen, maar hoe kan ik een gootje maken om het best het water te kanaliseren. Ideaal voor een papierenbootje! Proefondervindelijk moest toch bewezen worden dat het water naar beneden vloeit.

Een nieuwe fiets kreeg Maria niet. Ze maakte hem toch maar stuk. Zo kon ze het niet laten om na schooltijd eerst op een hobbelig terrein haar rijkunsten te demonstreren. Ze was al een mountainbiker nog voor die naam was uitgevonden. 'Ik vind het nog steeds spijtig dat ik geen nieuwe fiets kreeg. Die was zeker nog sneller gegaan.'

School liep ze op de Rozenberg en deed er het lager, maar ook het middelbaar onderwijs. Blijkbaar gebeurde dit zonder noemenswaardige belevissen.

Als kind was ze een heel actief iemand. Ze turnde bij 'Jong en Moedig' en was verder altijd buiten te vinden. Later, zo rond haar veertigste bleek ook Jazzballet een van haar favoriete bezigheden. Daarvoor kon ze terecht op de academie.

Een balletje slaan bij het tennis deed ze toen ook wel graag. Je ziet: Maria was als kind bijzonder actief, maar ook nadien moest ze niet gepraamd worden om haar beentjes uit te slaan.

Na de schooltijd werd werk gezocht.

'Ik kon beginnen bij Philips in Eindhoven. Twee jaar heb ik daar gewerkt. Tussen de middag (er werd zo rap mogelijk gegeten) gingen we Eindhoven verkennen. En een andere wereld ging voor mij open,' al-

dus Maria. 'Ik kon er winkelen en leerde er citroenjenever smaken. Ook de Indische keuken leerde ik daar kennen.'

'Eén nadeel was er, het was alle dagen vroeg dag om tijdig in Eindhoven te geraken. Daarom zocht ik werk dichterbij huis. Ik kon beginnen bij garage Europa (Van Buggenhout) in de Statiestraat. Hier heb ik enkele jaren gewerkt.'

'Van thuis uit kreeg ik ook de zin voor het creatieve mee. De liefde voor muziek en toneel werd met de paplepel meegegeven. Mijn vader speelde toneel. Hij was ook bedreven met zijn harmonica. Ook tekenen deed hij graag.'

Maria heeft ook nog zangles gevolgd en zong ooit solo in de Sint-Batholomeuskerk in Antwerpen. Daar kwam Jan zelfs speciaal voor van Roosendaal.

'Ik heb nog altijd spijt,' zei Maria, 'dat ik dit opgegeven heb, maar een allergie die toen op mijn stembanden oversloeg, heeft daar zeker ook iets aangedaan. Maar mijn liefde voor klassieke muziek en opera zijn wel gebleven.'

Jan

Hij werd geboren te Roosendaal op vijf maart 1942. Maria en Jan waren blijkbaar voor elkaar voorbestemd. Jan liet zijn stemmetje horen elf dagen voor Maria. Dit is uiteraard ook gemakkelijk om verjaardagen te onthouden.

Jan was blijkbaar een heel brave jongen. Zijn schooltijd verliep vlot. Toen hij naar de lagere school moest, waren zijn ouders pas verhuisd naar een nieuwe wijk in Roosendaal. Dat bracht met zich mee dat hij alle dagen een eind moest lopen tot aan zijn school. Gelukkig bouwde men een nieuwe school in de wijk vlak bij zijn thuis. Ook werd er een sportstadion opgericht met alles erop en eraan. Op dit punt werd het wel makkelijker om te ravotten en na de schooltijd was hij zo thuis.

Jan volgde school in Nederland. De benamingen bij dit onderwijs verschillen nogal met België.

Eerst volgde hij H.B.S. wat Hogere Burgerschool betekende. Dit kwam overeen met het middelbaar onderwijs van bij ons. Daar volgde hij een afdeling die overeenstemde met A.S.O. Wetenschappen.

Even moet ik nog vermelden dat Jans' vader techniker was bij de elektriciteitsmaatschappij. Vandaar misschien zijn interesse in wetenschappen. De appel valt gewoonlijk niet ver van de boom.

Na zijn middelbare studies trok Jan naar Dordrecht om er hogere technische studies te volgen. Dit is voor de opleiding van ingenieurs een heel gekende school in Nederland. De verplaatsing naar Dordrecht gebeurde met de trein. Gelukkig waren de Nederlandse treinen vrij stipt.

'Om u voor te stellen hoe de tijden zijn geëvolueerd bij ons, was er in een straal van 500 meter een jongens- en een meisjeslyceum. Na schooltijd mocht je niet langs de meisjesschool passeren. Alleen in het laatste jaar was er een gemeenschappelijk bal,' zo vertelde Jan.

In Nederland was het wel gewoon dat de jongelui dansles volgden, zodat zij gewoon waren aan de omgangsvormen als zij later uitgingen. De danspraktijk werd dan toegepast in de Sociëteit (een soort jeugdclub waar de jongeren konden samen zijn).

'In de opleiding voor ingenieur werden uiteraard praktijkervaringen ingelast en allerlei stages waren van toepassing. Zo heb ik stage gelopen bij de spoorwegen en bij Euratom,' aldus Jan.

Zo kwam Jan in Mol terecht bij Euratom. Voor jonge mensen, in die tijd, niet het uitgangscentrum in de buurt.

Daarom opperde Jan op een keer: 'Is er echt niets te doen in dit rotte-gat?' Dat vond men toch wel een beetje kras bij Euratom en er werd een lijstje opgesteld met alle mogelijke kermissen. Zo toog Jan naar de Ginderbroekse kermis. Ik heb hem niet gevraagd of hij toen al Ginderbroek wist liggen. Waarschijnlijk hebben ze hem wel wegwijs gemaakt waar dit gehucht lag, want Jan kwam ter plaatse. Het viel wel een beetje tegen, want de kermis stelde toen niet zoveel meer voor. Ondertussen heeft het Ontspanningscomité Ginderbroek dit kermisgebeuren een nieuw leven ingeblazen. Zo wilde hij als jonge man wel eens met een Molse schone dansen. Op de hoek, als je van Ezaart komt, aan de afslag naar Meerhout en voor het benzinstation, stond toen het café met zaal van de Lim (nu Residentie Kaberuyv). En daar kon je dansen.

Maria die volgens haar in haar serieuze periode zat, wat dat ook moge zijn, werd door haar ouders gevraagd om haar zus Hilde te chaperonneren naar die danszaal.

En daar kwam Jan binnen! Het was voor Maria een bliksemslag bij heldere hemel. De vlinders dansten in haar buik.

Zoals destijds de Griekse wetenschappers bij een ontdekking het uitschreeuwden: "Eureka", zo voelde Maria het innerlijk aan: 'Dit is hem, mijn prins op het witte paard.'

Blijkbaar was dit wederzijds, en de liefde op 't eerste zicht bleek langer te dragen dan een oogopslag. De Ginderbroekse uitstap had grote gevolgen. Ze werden een verliefd paar.

Jan moest zijn studies nog afwerken en nog naar het leger. Jan had toen veel last van maagklachten en de legerdokter stelde dat hij het rustig aan moest doen. Jan vroeg de dokter of hij binnen dit leger geen zinvoller bezigheid kon krijgen dan als gewone milicien te exerceren. Iets dat zijn maagklachten wat zou verbeteren. De dokter had daar wel begrip voor, maar zag het niet direct zitten en daarom werd hij tijdelijk afgekeurd en te beschikking gesteld.

‘Twee jaar hebben we gevrijd en toen vonden wij het tijd om onze liefde te bestendigen,’ aldus Maria en Jan.

Jan zocht werk bij Euratom in Mol. Maar blijkbaar was er toen een tijdelijke arbeidsstop en het lukte niet. Dan maar geprobeerd bij het S.C.K. Daar lukte het wel.

‘Later heb ik nog een paar keer geprobeerd om bij Euratom terecht te komen. Maar telkens kwam er wat tussen, ofwel was Maria in verwachting, ofwel moesten we naar het buitenland wat Maria als honkvaste Molse niet zag zitten. Zo ben ik bij S.C.K. gebleven en ben er ook met pensioen gegaan.’

‘We trouwden de tiende juli 1965.’

Aan de arm van haar vader wordt Maria als stralende bruid het gemeentehuis binnengeleid. De familieleden vormen een erewacht.

Eens de burgerlijk verplichtingen voldaan, mocht deken Franken het huwelijk bezeugen.

Haar oom Frans Van Baelen trad op als getuige.

Maria en Jan zochten een steekje in Mol en zij vonden dat op de hoek van de Martelarenstraat en de Hoogstraat, waar toen een nieuw appartementsblok was gebouwd.

‘We bewoonden er het gelijkvloers. Maar op de hoek van de Ruitersstraat en de Hoogstraat vonden we onze definitieve steek.’

Hun huwelijk werd gezegend met twee kinderen: Jeroen en Sonja. Ondertussen lopen er drie kleinkinderen rond: Laurens 19 jaar, Matthias 16 en Zoë ook 16.

Sobby's

Maria en Jan hebben een tijd aan stijldansen gedaan. Ondertussen zijn ze er mee gestopt, omdat Maria last kreeg van haar schouder. Jan vond dit op zich niet zo erg. Hij danst nog steeds graag maar dan alleen voor het plezier.

Muziek horen ze graag en iedere zondag is het operadag.

Engelse les heeft ze gevolgd bij Pionier.

Ook koken doet Maria graag en als de Nederlandse tak van de familie op bezoek komt, kunnen ze niet zwijgen over haar kookkunsten.

Beiden gaan ze ook graag musea bezoeken.

Jans' grote hobby ligt in het verlengde van zijn beroep: zelf luidsprekers bouwen, televisies maken en zo meer. Alles wat met elektronica te maken heeft, interesseert hem.

Van harte wenst de wijk Ginderbroek Maria en Jan, die lang actief waren in de wijkwerking, proficiat met hun gouden bruiloft.

Goud

*Als twee levens zich versmelten,
groeit de liefde
en wordt bij mondjesmaat,
een krans geweven
van intens, diep leven.*

*Iedere dag wordt
een draad gesponnen,
meestal van katoen.
Af en toe bij hoogdagen
lijken ze van zilver of goud te zijn.*

*Blijkt na 50 jaren
het edelmetaal te overheersen;
Zoveel jaren met open armen
heeft jullie harten doen verwarmen.
Ze zijn als juwelen aan elkaar geklit.
Na nog een paar jaar en rijke ervaring
schitteren ze wellicht als diamanten
Daarvoor zijn zij klanten!*

J.G.